

Nr. 3230/C/3060/III-5/2015

CONCLUZII

*formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
în cauza nr.4513/1/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție
având ca obiect rezolvarea de principiu a următoarei chestiuni de drept :
**"Dacă în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșită în modalitatea
determinării prostituției lipsește tipicitatea ca și trăsătură esențială
a infracțiunii în cazul în care întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii
de foloase a avut loc în mod repetat, dar cu aceeași persoană"***

În urma analizei de admisibilitate a sesizării, efectuate în temeiul art.475 din Codul de procedură penală, rezultă că instanța care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție este Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, cauza se află în cursul judecății, problema de drept a cărei dezlegare se solicită nu a mai fost supusă examenului instanței supreme, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar de lămurirea respectivei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată.

În consecință, se constată îndeplinirea condițiilor formale de admisibilitate a sesizării.

I. Situația juridică premisă care a generat necesitatea rezolvării chestiunii de drept

Dosarul în care s-a solicitat rezolvarea chestiunii de drept are ca obiect apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Serviciul Teritorial Craiova împotriva sentinței penale nr.161 din 25 februarie 2015 pronunțată de Tribunalul Dolj, Secția penală în dosarul nr.3778/63/2014*.

Prin hotărârea menționată, instanța de fond (în condițiile în care inculpații fuseseră trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.8 din Legea nr.39/2003 raportat la art.323 alin.1 și 2 din Codul penal din 1969; art.329 alin.1 și 2 din Codul penal din 1969 și art.328 din același cod), în temeiul art.386 alin.1 din Codul de procedură penală și art.5 din Codul penal, a dispus schimbarea încadrării juridice **din** infracțiunea prevăzută de art.8 din Legea nr.39/2003 raportat la art.323 alin.1, 2 din Codul penal anterior **în** infracțiunea prevăzută de art.367 alin.1 din Codul penal și **din** art.329 alin.1 și 2 din Codul penal anterior **în** art.213 alin.1 din Codul penal cu aplicarea art.35 alin.1 din același cod.

Totodată, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală raportat la art.17 alin.2 din același cod, art.3 alin.1 din Legea nr.187/2012 și art.4 din Codul penal, a achitat pe inculpați pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.367 alin.1 din Codul penal și art.328 din Codul penal din 1969, iar în baza art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală raportat la art.17 alin.2 din Codul de procedură penală a achitat pe inculpați pentru infracțiunea prevăzută de art.213 alin.1 din Codul penal.

S-a reținut, în esență, că infracțiunea de prostituție prevăzută de art.328 din Codul penal anterior *a fost dezincriminată*, iar în ceea ce privește infracțiunea de proxenetism săvârșită de inculpați în modalitatea determinării prostituției *lipsește tipicitatea* ca trăsătură esențială a acesteia, întrucât întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase patrimoniale a avut loc în mod repetat, *dar cu aceeași persoană*.

Totodată s-a constatat că, în condițiile în care, pe de o parte, infracțiunea în scopul căreia inculpații s-au constituit în grup infracțional este în prezent dezincriminată, iar, pe de altă parte, nu este îndeplinită condiția prevăzută de art.367 alin.6 din Codul penal, respectiv numărul de 3 sau mai

multe persoane, nu mai subzistă nici infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat.

Împotriva hotărârii a declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Serviciul Teritorial Craiova.

Pe parcursul soluționării apelului, la solicitarea procurorului, instanța de control judiciar a considerat necesară lămurirea următoarei probleme de drept : în cazul infracțiunii de proxenetism săvârșită în modalitatea determinării prostituției lipsește tipicitatea ca trăsătură esențială a infracțiunii în cazul în care întreținerea de acte sexuale în scopul obținerii de foloase a avut loc în mod repetat, dar cu aceeași persoană.

II. Dispoziții legale supuse interpretării

Art.213 din Codul penal. Proxenetismul

(1) Determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) În cazul în care determinarea la începerea sau continuarea practicării prostituției s-a realizat prin constrângere, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele sunt săvârșite față de un minor, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

(4) Prin practicarea prostituției se înțelege întreținerea de acte sexuale cu diferite persoane în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.

III. Considerații privind chestiunea de drept supusă dezlegării

Potrivit articolului 213 alin.1 din Codul penal, proxenetismul constă în determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane. Alineatul 4 al aceluiași articol prevede că prin practicarea prostituției se înțelege întreținerea de acte sexuale cu diferite persoane în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.

În ceea ce privește latura obiectivă a infracțiunii de proxenetism se observă că aceasta se realizează prin una din acțiunile prevăzute în textul de incriminare. Aceste acțiuni, care constituie modalități alternative de săvârșire a infracțiunii sunt următoarele: determinarea, respectiv înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției.

Prima acțiune - determinarea la practicarea prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției presupune ca primă condiție trezirea interesului, încurajarea și convingerea, prin orice mijloace (rugăminți, îndemnuri, promisiuni) a unei persoane de a practica prostituția.

Determinarea presupune, așadar, o operație de transplantare, de inoculare în conștiința subiectului pasiv a hotărârii de a practica prostituția.

Cea de-a doua condiție, pentru realizarea acțiunii de determinare, este reprezentată de însușirea de către cel instigat a rezoluției infracționale și săvârșirea faptei la care a fost instigat.

Apreciem că această condiție este îndeplinită inclusiv atunci când cel instigat a început săvârșirea faptei la care a fost determinat, dar conținutul faptei de prostituție nu s-a realizat, neîndeplinindu-se condiția repetabilității cu alte persoane.

În acest context, considerăm că acțiunea de determinare ce constituie actul de conduită interzis prin norma de incriminare în cazul infracțiunii de proxenetism trebuie privită din aceeași perspectivă cu instituția juridică a instigării reglementată în cuprinsul Codului penal la articolul 47.

Atât timp cât pentru îndeplinirea condițiilor instigării este suficient ca instigatul să fi început să săvârșească fapta la care a fost determinat, dar ulterior s-a desistat sau a împiedicat producerea rezultatului, cu atât mai mult acțiunea de determinare specifică infracțiunii de proxenetism este realizată în cazul în care subiectul pasiv trece la realizarea în mod efectiv de acte specifice prostituției, întreținând acte sexuale repetate în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.

Faptul că întreținerea de acte sexuale repetate se face cu aceeași persoana nu are efecte decât în ceea ce privește neatragera răspunderii contravenționale pentru săvârșirea faptei prevăzute de articolul 2 alin. 6 din Legea nr.61/1991 republicată, neavând nicio relevanță în ceea ce privește întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de proxenetism sub aspect

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

obiectiv, câtă vreme acțiunea de determinare a fost realizată prin inocularea în conștiința subiectului pasiv a hotărârii de a întreține acte sexuale repetate în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.

De altfel, a aprecia că realizarea laturii obiective a infracțiunii de proxenetism s-ar realiza doar în momentul în care subiectul pasiv ar întreține acte sexuale repetate cu mai multe persoane ar însemna o exonerare de la răspunderea penală a persoanei care trage foloase de pe urma celui care practică în mod repetat acte sexuale cu o singură persoană, și, totodată, a aceluia care trage foloase materiale de pe urma mai multor persoane care întrețin acte sexuale repetate cu aceeași persoană.

Mai mult decât atât, comportamentul subiectului pasiv care întreține acte sexuale în vederea obținerii de foloase patrimoniale cu o singură persoană nu trebuie să îi profite făptuitorului. Faptul că actele sexuale repetate sunt întreținute cu o singură persoană nu poate constitui temei pentru exonerarea răspunderii subiectului activ al cărui rol, de a însufla gândul infracțional în conștiința subiectului pasiv, s-a realizat.

Nu trebuie omis obiectul juridic special al infracțiunii de proxenetism reprezentat de relațiile sociale care implică procurarea mijloacelor de existență prin muncă, în condiții de respect pentru regulile de morală și de asigurarea demnității umane, obiect juridic care ar fi nesocotit în cazul în care am îmbrățișa punctul de vedere în sensul că numărul persoanelor cu care sunt întreținute actele sexuale condiționează realizarea elementelor constitutive ale infracțiunii de proxenetism.

Considerăm, așadar, că numărul persoanelor cu care subiectul pasiv întreține actele sexuale în schimbul obținerii de foloase patrimoniale nu poate determina decât întrunirea sau nu a elementelor constitutive ale prostituției drept contravenție prevăzută în conținutul articolul 2 alin.6 din Legea nr.61/1991 republicată, această împrejurare neputându-se răsfrânge asupra realizării laturii obiective a infracțiunii de proxenetism prevăzută de articolul 213 din Codul penal, cât timp acțiunea de determinare reprezentând actul de conduită interzis prin norma de incriminare s-a concretizat în inocularea în mintea subiectului pasiv a hotărârii de a întreține acte sexuale repetate în scopul obținerii de foloase patrimoniale concretizate prin practicarea acestora în mod repetat cu aceeași persoană.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Pentru aceste motive,
În temeiul art.475 – art.477 din Codul de procedură penală

Vă solicităm

Pronunțarea unei decizii prin care să admiteți sesizarea,
chestiunea de drept supusă dezlegării urmând să primească rezolvarea
propusă.

